

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

■ ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਫਾਲਸ਼ਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਭਰਤ ਸਿੰਘ, - ਬਚਾਓ ਪੱਖ।

1951

Dec. 28th

1949 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 163

ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ (1870 ਦਾ VII), ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (iv) (f)-ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ (1887 ਦਾ VII), ਸੈਕਸ਼ਨ 8, 9 ਅਤੇ 11 ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1942 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XIII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ—ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮ 4—ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ

ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ--ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ-ਕੀ ਨਰਾਇਣ

ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੁੱਲ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ- *ਪ. ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਭਰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁੱਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ- ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ—ਆਰਡਰ VII, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ—ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਫੀ ਸਟੈਪ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ -ਪ੍ਰੋਕਟਿਸ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ-ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ 90 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ—ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਚੌਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ—ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ (1908 ਦਾ IX), ਸੈਕਸ਼ਨ 5— ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ — ਮਾਫ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਚੇਰੀ।*

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ। ਕਿ ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਫੀਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv) (f) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮੁੱਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਹਨ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1942 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XIII ਦੁਆਰਾ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਸੌਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੋਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਰਾਇਣ ਪਾਹਵਾ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਹੱਥ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 28 ਜੂਨ 1948 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11, ਸਿਵਲ ਭਾਰਤ 'ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। . .

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਲੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਏਪੀ- ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ.ਪੀ.ਈ.ਐਲ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਨੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ, ਭਰਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਰਵਰੀ 1948 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸਬ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਮੁਦਈ ਨੇ * ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੇ - ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਿਲੀਫ ਦੀ ਕੀਮਤ 130 ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਲੋਡ

ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਲਗਭਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ 1,25,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਅੰਕੜੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਰਕਮ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 130 ਰੁਪਏ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 1,25,000 ਰੁਪਏ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਿਦਵਾਨ ਉਪ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 11 ਜੂਨ 1948 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 1,25,000 ਰੁਪਏ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ 28 ਜੂਨ 1948 ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੇ

ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੋਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ 130 ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਨਰਾਇਣ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮੁੱਲ 1 ਰੁਪਏ ਸੀ। ,25,000

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇਸਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਕੋਲ ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ ਸੀ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 1,25,000 ਰੁਪਏ * ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕੋਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ , ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿਚ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ 2 ਜੂਨ 1949 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 16 ਜੂਨ 1949 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ 14 ਜੁਲਾਈ 1949 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 11 ਜੁਲਾਈ 1949 ਨੂੰ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋ ਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਦੋ ਮੁਢਲੇ ਵਿਚਾਰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ-ਪਹਿਲੀ, ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੀਤ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਦੇਰੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਨੀਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਪੈਂਡਿੰਗ ਰਹੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਨੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਨੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 14 ਡੈਵਸ ਕਾਨੂੰਨ - ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਮਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ , ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ 130 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੂਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਮੁੱਲ

Lakshmi
Narain

v.

Bharat Singh

ਸਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਬਾਰੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼-

ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫਲਸ਼ੋ ਜੇ. ਫੀਸ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹੀ

ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਹਨ ਜੋ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਨਾਗਪੁਰ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ / ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ 'ਤੇ. ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅਮਰਤਾ ਲਾਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਸਿਸਿਰ ਕੁਮਾਰ ਬਾਸੂ, ਆਦਿ (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਠੋਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 60 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 9,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਸਦੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸਦੀ ਮੁਦਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਨੀਨਾਰਿਲਵ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਨੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਨਾਕਾਫੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਖੋਜ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲ insfirmnt.lv ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੰਬੰਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ * ਸੀਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਬੰਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ

(1) A. I. RJ9|FW 427

ਅਪੀਲ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਰਾਇਣ 'ਤੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਭਰਤ ਸਿੰਘ।

ਲਕਸ਼ਮੀ ਸਨ

-----ਐੱਸ

ਫਲਸ਼ੋ ਜੋ.

ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਕਿੰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦਾ tion 7 (iv) (f) ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"(f) ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ-

ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਮੈਮੋ ਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ :-

ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਉਹ ਰਕਮ ਦੱਸੇਗਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ 130 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਉਹੀ. ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ 1,25,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰਕਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ? ਖਾਤੇ, ਇਸ ਅੰਕੜੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੂਟ ਦੀ ਮਨਮਾਨੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 130 ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1,25,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵਕੀਲ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅੰਕੜੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਜੋਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (iv) (f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਜਿਹੇ 'ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ

ਲਕਸ਼ਮੀ ਕੇਸ ਬੈਰਿਰਾਗਵਰੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬਦਾਸ-ਜਮਨਾਦਾਸ (1), ਡੀ ਨਰਾਇਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਭਰਤ ਸਿੰਘ ⁱⁿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਏਸੀ- ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ^{ਸਮਾਨ} ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੋ. ਗਿਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 7 (iv) (f) ਦੇ ਤਹਿਤ 130 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 10,000 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਮੁੱਲ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਣਨਾ ਜੋੜਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦੇਣਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਾਰਾ 7 (iv) (c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਗਾ ਹੈਦਰ, ਜੇ., ਆਤਮਾ ਰਾਮ-ਚਰਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬਿਸ਼ੇਰ ਨਾਥ-ਦੀਨਾ ਨਾਥ (2) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 500 ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ * ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ 8,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। 8,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲੀ ਐਪ ਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਗਾ ਹੈਦਰ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬੰਬਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਰੀਓਰ^ਐਨ ਬੀਵੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ., ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਨ.ਵੀ. ਵਧਾਰੀਆ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬੱਤਰਾ ਆਦਿ (3), ਇਹ ਹੋਣ; ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 5,100 ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ।

CD 22 IC 71

AIR i^slah. fi'O

(2)

ਏਆਈਆਰ 1949 ਈਪੀ 372 ਜੇ

ਡ ਬ ਲ ਯੂ

ਉ^a'f;hmi'ਠੁੰ

(3)

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅੰਕੜੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

Narain -

v.

Bharat Singh

ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਤਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ

Falshaw J.

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਪਾਈ ਗਈ

ਰਕਮ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦੇ ਫਿਕਸਿੰਗ ਨਾਲ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। 1942 ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਜਦੋਂ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870, S. 7, ਪੈਰੋ v ਅਤੇ vi, ਅਤੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ x, ਧਾਰਾ (d) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ - ਹਾਈ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਮੁੱਲਵਾਨ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਐਕਟ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਲਕਸ਼ਮੀ ਸੂਟ ਨਰਾਇਣ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 2 ਦਸੰਬਰ 1941 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। "ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੂਟ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੋ. 4 > ^{which} ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

- (i) “ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਮੁਦਈ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਖਾਤੇ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (ii) ਆਰਡਰ XX, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੂਟ। '

ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ।

- (a) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁੱਲ।

- (b) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਐਕਟ, 1887, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1918 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਇਹ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। Hs

1,25,000 'ਤੇ ਸੂਟ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰ ਵੀ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ-ਫੀਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 (iv) (f) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸੀ। ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਲਆਰ 1935 ਲਾਹ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 40 ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਟੀਨੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਵਜੋਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜੈ ਲਾਲ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੁਦਈ ਨੇ 100 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਸੀ। ਮਾੜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕਰੋਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ 39,000 ਰੁਪਏ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 100 ਰੁਪਏ ਦੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਫੀਸ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ 1942 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ (ਨਿਯਮ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਨੂੰ 1942 ਦੇ ਐਕਟ XIII ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸੋਧ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 22 ਨਵੰਬਰ 1942 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

Lakshmi
Narain
v.
Bharat Singh
Ealshaw J.

ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਸੈਮ ਐਂਡ ਪੀਰੀਅਡ ਬਾਰੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ
v. ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭਰਤ ਸਿੰਘ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ^
ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XIII ਅਤੇ 1942 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਲਈ ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ. ਨੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਹੈ :-

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਉੱਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ * ਸੀਮਾ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇੱਥੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 11 ² ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਤੁਰੰਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਰਹੀ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਜਬ ਮੁਸਤੈਦੀ ਨਾਲ. ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ thQ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਈ ਗਈ ਸੀ > ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਕੋਇਰਟ ਵਿੱਚ > ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1942 ਦੁਆਰਾ 'ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ' ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ⁵ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੋਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਇਹ ਸੋਧ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਵੀ. ਬਿਸ਼ਵਨਾਥ ਅਈਅਰ ਦੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਛਾਪੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ 1949 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਚਿਤਲੇ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵੀ 1949 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 21 ਜਨਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

**Lakshmi
N arain
v.
Bharat Singh**

Falshaw J.

ਖੋਸਲਾ। ਜੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

315 HC-0(0-15<-⁵ 2~CP & S, ਪੰਜਾਬ, ਸ਼ਿਮਲਾ,